

nødvendige Konsekvens af et frit Folks Billie til at hævde sin Selvstændighed udadtil. Det vil fordrø en Forsvarsplan tilveiebragt, og det vil da blive nødvendigt for Regjeringen at tilveiebringe en saadan. Skulde jeg tage feil i, at den Forsvarsplan, som Regjeringen har forelagt, ikke er ubrugelig, men virkelig er den rette, saa er det kun en saadan Regjering, som staar omgiben af Folketilliden, der vil kunne gennemføre den, og saa maa en saadan Regjering ogsaa bestemme sig til at fremlægge den omtalte Plan, men er det ikke den rette, maa den altfaa kunne fremlægge den, som den, støttet til Sagtyndigheden, anser for tjenstligt for Fædrelandet. Den Forsvarsplan, som en saadan Regjering skulde gennemføre, og som Folket og Rigsdagen vilde gaa med til, maatte selvfølgelig være en Plan, der, som Krigsministeren sagde, er baseret paa vore naturlige Forhold, i alle Retninger baseret paa at værne om vor fredelige Tilværelse, det vil sige, om vor neutrale Selvstændighed, men ikke en Plan, lagt an paa aggressive Foretagender. Men hvilken Plan der altfaa en Gang, naar Forhandling bliver mulig mellem Regjeringen og Folkerepresentationen, end vil blive vedtaget til at ordne Forsvaret for vor Selvstændighed og neutrale Tilværelse, saa tror jeg, at den nuværende Søbefæstning maa gaa med ind deri som et nødvendigt Led, og naar vi en Gang komme saa vidt, at der virkelig kunde komme et frugtbart Arbejde ud af den lovgivende Forsamlings Forhandlinger, vil der komme saa mange og saa store Foretagender, at vi, naar vi erkjende, at Søfløtterne i ethvert Fald maa blive et Led i den fremtidige Forsvarsplan, ester min Mening maa benytte Tiden. Men selv om man ikke tænker sig nogen anden Ordning end den, vi nu en Gang have, er det dog sikkert, at vi nu jo dog have et Forsvarsvæsen; vi offere jo mellem 16 og 20 Millioner om Aaret, saa hvis det ikke er en aldeles umulig Administration, der staar i Spidsen for alle de militære Sager, maa vi jo faktisk have et Forsvarsvæsen, og i dette Forsvarsvæsen udgjør Søbefæstningen en væsentlig Del. Ogsaa af den Grund vil jeg tilraade Thinget at gjøre, hvad Sagtyndigheden, hvad Krigsministeren holder for uomgængelig nødvendigt i saa Henseende. Jeg vil indtrængende opfordre til at vedtage det, og jeg vil tilføie, at, saafremt Thinget skulde forkaste disse Vædringsforslag, eller Udvalget vilde tage Sagen op og fremlægge med nye Forslag til 3die Behandling, tror jeg ikke, at der derved vilde gives den nuværende Regjering synnerlig Lust i Seilene. Under det Havblik, hvorunder vi

sidde, tror jeg, at en saadan lille Brise, der bragte det fredfæle ministerielle Parti en lille Ladning Kanoner hjem, vilde stemme dem blidere lige overfor Venstre. Hermed skal jeg anbefale Vædringsforslagene til Forkastelse eller dog til Overveielse inden 3die Behandling.

Mourad: Jeg skal med Hensyn til en ikke ringe Del af Enkeltbederne slutte mig til den høitærede Minister. Jeg har taget Ordet fornemmelig lige overfor den Bemærkning, at der skulde herske en kaotisk Forvirring. Det stemmer aldeles med min Opfattelse, men om denne kaotiske Forvirring enten hersker i Regjeringens Planer eller i Folkets Forestillinger, det Spørgsmaal skal jeg lade være aldeles uafgjort. Jeg tilstaar, at jeg er ikke utilbøielig til at tro, at den hersker begge Steder, og hvad Regjeringens Forslag angaar, forekommer det mig, at Forslaget om dette Fængsel paa Helgenæs vidner om, at den kaotiske Forvirring ogsaa hersker i Regjeringens Planer. Men hvad er det, der ligger til Grund for denne kaotiske Forvirring? Det er den fixe Ide, hvorunder vi lide, at en Mand kan blive Minister og vedblive at være Minister, uagtet han ikke kan sætte sin Billie igjennem hos de lovgivende Kamre. Saa længe vi fastholde denne Ide, og det staar urolkeligt, at der aldeles ikke skal tages noget Hensyn til, om en Mand kan sætte sin Billie igjennem, og han aldeles ikke bryder sig om at sætte sin Billie igjennem, men kun bryder sig om at komme med sine Forslag og mener, at saa er det gjort, saa længe denne fixe Ide hersker, vil den kaotiske Forvirring vedblive at bestaa.

Ordføreren (Holstein): Jeg skal blot gjøre en kort Bemærkning, der vistnok vil berolige den ærede Ordfører for Mindretallet (Scharling). Hans hele Betragtning var nemlig bygget paa, at finantstelt burde Udgifterne stige i Forhold til den stigende Befolkning, og i Genhold dertil fandt han det aldeles urimeligt, at jeg og mine Meningsfæller forlangte Besparelser. Nu skal jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i Anmærkningerne i Fjor, Anmærkningerne til den gjældende Finantslov, findes oplyst, at den samlede Bevilling, der forlangtes til Meniges Lønning, var 1,120,000 Kr.; det ordinære Beløb, der forlangtes, var c. 1,110,000 Kr., og Forøgelsen i Fjor var 9,600 Kr. Af Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for i Aar (Tillæg A. Sp. 823—24) vil det ærede Medlem jo se, at det hele Beløb,